

[Anne Grete Holmsgård]

vil jage dem ud af lejligheden.«

For den interesserede læser kan jeg oplyse, at det står i folketingets forhandlinger 1980-81, sp. 7336. Jeg skal naturligvis ikke kunne sige, om hr. Arne Bjerregaard har siddet og kulegravet husleje problemerne derhjemme ved sit skrivebord, men hvis han virkelig har det, synes jeg, det ville være interessant at få at vide, hvilke resultater han er kommet frem til. I hvert tilfælde har boligudvalget ikke kulegravet det.

Det har været meget vanskeligt at finde ud af, præcis hvad der foregår ude i kommunerne, fordi vi alle sammen hver især har skullet undersøge sagen. Ikke desto mindre har det dog vist sig, at man i Herning, som er den største uregulerede kommune, kan forvente at få meget store huslejestigninger. I hvert tilfælde er de varslet til at træde i kraft umiddelbart efter forlængelseslovens ophør.

Jeg synes også, det er ganske interessant, at samtlige partier med undtagelse af VS og SF og eventuelt socialdemokratiet nu går ind for et forslag, som vil give det offentlige store merudgifter. Det har jo ellers været sådan, at de partier netop i løbet af de sidste par år nærmest har kappedes med hinanden om at komme med besparelsesforslag.

Lad os se på, hvad resultaterne vil være for de ca. 75.000 husstande, der er i de uregulerede kommuner, hvis man siger, at i gennemsnit vil der blive tale om huslejestigninger på 25 pct. Det er meget lavt sat, hvis man ser på, hvad der er varslet i nogle af kommunerne. Der er måske nogle lejere, der ikke vil få nogen stigning, og der er nogle, der vil få en huslejestigning, der er betydelig højere. På baggrund af boligministerens bilag fra sidste gang, vi behandlede forlængelsesloven – det er bilag 4, så vidt jeg husker – kan man regne ud, at en 25 pct.s stigning vil give det offentlige en merudgift på ca. 50 mill. kr. i form af boligsikring alene. Man må endda sige, at dér er boligydelsen ikke medindregnet, og boligydelsen er som bekendt en større ydelse. En del af disse penge vil falde på staten, en ganske betragtelig del, og en del vil falde på kommunerne, men det er dog immervæk temmelig mange penge, der er tale om. Det svarer i hvert tilfælde til en fjerdedel af det herlige forslag, som forligspartierne netop har gennemført med den anden fase af socialindkomsten. Der har heldigvis

været temmelig megen diskussion om, hvor asocialt det er.

Arne Bjerregaard (KrF):

Vi har ingenlunde fortrudt, at vi gik med til en 2 måneders udsættelse af huslejestoppet. Vi havde en bestemt målsætning med det. For det første ønskede vi at tilgodese nærdemokratiet. Kommunerne fik mulighed for at nedsætte huslejenævn, og nogle har gjort det. Vi kunne have ønsket, at flere havde gjort det. Jeg kunne have ønsket, at man havde gjort det i mit amt, hvor jeg må notere, at der i visse kommuner kommer høje huslejestigninger, men lokalt har man altså ikke villet det. Man har overset de problemer, som der kan være for nogle. Jeg erkender stadig væk, at der kan blive alvorlige problemer for nogle.

Vi har også ønsket, at problemerne skulle kulegraves. Vi havde håbet, at vi havde givet ministeren en håndsrækning, som gav ham mulighed for at vise, at det, han i grunden ville, var at hjælpe dem, som eventuelt kom i nød, når vi ophævede huslejestoppet. Men hvad har ministeren gjort? Holdt sig fuldstændig passiv. Det, som ministeren nu står model til i dag eller ønsker at vise, er en solidaritet – uden at han har gjort noget for at udmønte denne solidaritet over for visse folk i samfundet.

Jeg beklager, hr. boligminister, men så vidt jeg kan se, er målsætningen med den stillingtagen, som boligministeren nu tager, simpelt hen kun at pleje partipolitiske interesser og ikke de menneskers interesser, som boligministeren skulle have varetaget på disse områder, idet han overhovedet ikke har kontaktet os på noget som helst tidspunkt for at sige: kan vi kulegrave disse problemer for om muligt at gennemføre ændringer i lovgivningen, eller hvorledes vi nu skulle gøre det for at komme de mennesker til hjælp, som eventuelt kommer i klemme, når vi nu ophæver huslejestoppet? Det har ministeren ikke gjort. Jeg har altid haft en mægtig respekt for boligministeren, for boligministerens dygtighed, for den seriøse måde, boligministeren har forhandlet på, og for dette, at man i al fald havde fornemmelsen af, at man altid kunne stole på boligministeren. Jeg må sige, at på nuværende tidspunkt begynder jeg at få en anden opfattelse, at det ikke var det saglige, det seriøse, han ville forfølge, men derimod